

rribiko uri erriko echean goizeko bederatzietan, non arkituko diran erriko Buruak, Bilgumak, uri artako personarik adiragarrienak eta Elkargo bietako Aldimaiteak.

Bilbaon Uztaillaren 20.^{an} 1883.^{an} Bilbaoko «Euskal-erriko» Goarpelari bakidea.—Iruñen Uztaillaren 19.^{an} 1883.^{an}, Naparroko Euskal-Elkargoaren Goarpelari Bakidea.

BASERRITAR BATEN KANTUA.

Poesía premiada con UN PENSAMIENTO DE ORO en el Certámen científico, artístico y literario de Pamplona.

Neure adiskide D. BIZENTE ARANA Jaunari

Vanitas igitur est, divitas perituras querere et in illis sperare. KEMPIS. Lib. 1.º cap. 4.º

Vanidadea da bada laster amaituko diran ondasunen billa ibiltea eta euretan confiantza ipintea. KEMPISEK 1.º liburuan 4.º kapituloan

Chistuzko orroez lurrun ta ketsu
 Ur zelayetan aurrera,
 Doian ontzia urrinduagaz
 Urten egia dan aldera.
 Eta bertako jente guztia
 Agur ta agurka lurrera,
 Ete doaka benturaz inoz
 ¿Ez biurzeko atzera,
 Ainbeste ama negar chilioz
 Emen ichiten dabela?
 Eldu zakidaz gaur enegana
 Neure musacho añ leuna,
 Eldu zakidaz argitutera
 Neure adimen illuna,
 Eldu zakidaz neurtiztu daidan
 Zer dan zoriontasuna,
 Neurtizto daidan gazte askoren
 Gaurko zoriontasuna
 Neurtitzez gura neuskielako
 Buruan sartu zentzuna.

Neurtitz oneetan ikusi daien
 Doatsuera lurrean,
 Gozan daikela uste ez arren
 Nai nok baserri echean,
 Bizirik bertan Jaungoicoaren
 Bildur santu ta legean,
 Ichasoetan joan bayarik
 Zoriontasun atzean,
 Gaurko ontzian doaran legez
 Gorputz ta arimen kaltean.

Gorputz arimak biak galtzera
 Euskaldun zentzunik bagak,
 Mutill ta neskach baserrietan
 Zuzen etozan landarak,
 ¡Oh baña miña! amerikara
 Orain joaten diranak,
 Aiñe biurrak geyenez oi dauz
 Beruntz makurtzen dan danak,
 Añ abe liraiñ emen zepuruntz
 Zarden igoko ziranak!

Zarden igoko zirala diñot
 Jayo zirean lurretan,
 Arech tantaien gisan in dartsu
 Emengo mendi tartetan,
 Emenche gero bizi izateko
 Urte asko ta luzeetan,
 Gorputzean ta berdin ariman
 Osasun onaz bietan,
 Aita zar asko dakusgun legez
 Euskaldun baserrietan.

¡Oh baserriko bizitza gozo
 Zaukazadana echean!
 ¿Nok topau zaizkez urez anditik
 Ameriketa aldean?
 ¿Nok topau zaizez ain beste kasta
 Loi ta zikiñen artean?
 Iñok bere ez an, ezelan bere
 Kantari onen ustean,
 Orren probeta dakustalako
 Garbiro neure echean.

Nere echean sagar zintzoak
 Ez dau osatzen ustelik,
 Nastu bagarik ustelak baña
 Ez dan ichiten lagunik,
 Au alan dala zelan ez dodan
 Erakusteko bildurrik,
 Amerikako kontuak orra
 Irudi baten esanik,
 Orro an zelan gaur ez dagoan
 Arimarako gauz onik....

Mundu onetan arima geyen
 Nai dodalako maitatu,
 Urez aruntza iragoteak
 Oi nau osoro bildurtu,
 Agaitik jayo nintzan tokian
 Bertan nai neuke amaitu,
 Bertan nain pobre biziagatik
 Doatsuera billatu,
 O birtutea zu zaukazanak
 Zoriona dau aurkitu.

Zu zaukazanak balitza bere
 Egingo dirutzen jaube,
 Daki doatsu ez litekela
 Egingo orregaitik bere,
 Iturri danen urakaz zelan
 Ez dan lchasorik bete,
 Daki gizonen zuloa ez dala
 Inoz ondasunez ase,
 Naiz izan konde sein izan markes
 Alperrik izan Errege.

Zu zaukazanak zelan añ ondo
 Lurrari daukan ezantua,
 Banidadetzat dauka arruak
 Billatzen daben gustua,
 Daki Jesusek esan ebala
 Ganbeloaren burua,
 Orratz zulotik iragotia
 Dogula errezagua.
 Aberats batek jaditsi baño
 Betiko salbazinua.

Zu zaukazanak kamaleonen
 Gisan es dan nai nekatu,
 Dakielako aişez goserik
 Ezin leitela amaitu
 Zelan ibairik ez dan sekula
 Iñoz goruntza biurtu,
 Daki arima ezin leitela
 Beeko gauzetan garatu,
 Dalako berez odeiez gora
 Bear dabena egatu.

Zu zaukazanak agaitik oi dan
 Billatzen bere ertegia,
 Zu zaukazanak beti aurkitzen
 Beraren Ipartokia,
 Zu zaukazanak oreñak baño
 Ariñago iturria,
 Zerren biotza daukan aiñ sendo
 Jaungoikoagan josia
 Bera dalako Ipar ertegi
 Ta atsegiñ danen sustraia.

Zu zukazanak dakuzanean
 Chorichoren bat kantetan,
 Ezdana inoz etortekoaz
 Bildurrez ezer penetan,
 Begiraturik bere soñeko
 Luma politezkoetan,
 Mirariturik Jaungoikoaren
 Probidentziaz benetan,
 Autortuten dan ardura ohea
 Daukala arek gizonetan.

Zu zukazana nekazaritzan
 Sendo eginik bearra,
 Egunoroko ogiaz dago
 Pozetan biziten dala,
 Zu zukazana andrea bada,
 Emazte bat da leiala,
 Senarra bada Jaungoikoaren
 Bildur santua daukana.
 Semea edo alaba bada
 Gurasoentzat otsana.

Zu zukazanak umeakaz dau
 Echean otoitz egiten,
 Iragokoak atsekaberik
 Ez deutsa inoz emoten,
 Etortekoak bere geyegi
 Ez dau egundo estutzen
 Dakialako bein bere Jaunak
 Bat ez dabela ichiten,
 Baldin badeutsa biotz ta fedez
 Aita gurea deituten.

Zu zukazanak ondasun askoz
 Euki ez airren echea,
 Orregaitiño beragaz dauka.
 Aukeran libertadea,
 Gizon bildurrak ez deutsa lako
 Kentzen ari logurea,
 Morrollu sendoz ez dauka zetan
 Gabetan ichi atea,
 Dakielako ez doakola
 Lapurren diruzalea.
 Zu zukazanak azkenez nasai
 Baserrian bizi dala.
 Keska bagarik daroa eguna
 Lo gozo eztian gaba,
 Zu zukazana zelan dan bizi
 Orra neurtitzen esana,
 Orra dirutza asko bagarik
 Zorioneko izanda,
 Zoriondunik ez dago emen
 Birtutetsua ezpada.

FELIPE ARRESE ETA BEITIA.